

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίςχιλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ της έβδομάδος, άπροσδιορίστως. — Τιμή καταχώρησης, ο στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΔΑ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 9 Ιουνίου 1851.

Ο κατάλογος και το δικαστήριο.

Διά τακτικής σειράς προλαβόντων ήμών άρθρων, εκάμαμεν γνωστάς εις τὸ κοινὸν καὶ ἀνεπτύξαμεν, καθ' ὅσον τὰ στενὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὄρια μᾶς επέτρεπαν, τὰς φρικώδεις καὶ ἀνηκούστους αὐθαιρεσίας, τὰς ὁποίας ἡ διέπουσα τὰ πράγματα ἡμῶν συγγερά συμμορία, διὰ μέσου τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου διορισθείσης ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς, καὶ κυρίως τοῦ ἐξωλεστάτου αὐτῆς προέδρου, μετεχειρίσθη, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ἐκλογικῶν προσόντων, πρὸς σφαγίσαιν καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς περιορισμένης ἐκλογικῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικὸς νόμος ἐγγυήθη.

Ἐκοινοποιήσαμεν ἀκολούθως τὸ ἄβλιον ἐξαγόμενον τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, κατεδείξαμεν τὴν γενομένην τερατώδη καταστροφὴν καὶ τὴν δι' αὐτῆς χαλκευθεῖσαν προδοσίαν τῆς πατρίδος, καὶ ἐπεφυλάχθημεν νὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς εἰς τὸ θέμα τοῦτο, ἀφοῦ τὸ πρωτοδικεῖον, δικάζον ὡς ἐφετεῖον κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ἤθελεν ἀποφασίσει ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐκκλήσεων, αἵτινες ἔμελλαν πρὸς αὐτὸ νὰ παρουσιασθῶσι, διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν παρὰ νόμον πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν αὐθαιρέτως ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἀποκλεισθέντων πολιτῶν.

Καὶ μολοντί ποσῶς δὲν μᾶς ἐλάνθανεν, ὅτι πᾶν ἴχνος, πᾶσα σκιά δικαιοσύνης, ἐξέλιπε πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὰ δικαστήρια ταῦτα τῆς ξενοκρατίας, καὶ ὅτι οἱ κατεχόντες ἤδη τὰς δικαστικὰς ἐδρας δὲν εἶναι εἰμὴ ὑπόδουλα, τυφλά καὶ χαμερπῆ ὄργανα ταύτης, ἀποβαλόντα πᾶν αἶσθημα ἀνεξαρτησίας, εὐσυνειδησίας καὶ αἰδοῦς. μολοντί, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἰδέας μας ταύτης, ἰδέας ἐνταυτῷ τοῦ κοινού, συνέτρεχαν πολυάριθμα γεγονότα,

προηγούμενα καὶ καθημερινά, δὲν ἐσπεύσαμεν νὰ προεκφράσωμεν γνώμην ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀλλ' ἐπεριμείναμεν νὰ ἴδωμεν πρότερον τὸ ἐξαγόμενον.

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο, τὸ εἶδαμεν ἤδη. Πλὴν, φεῦ! αὐτὸ ὄχι μόνον ἐδικαίωσε τὰς ὑπονοίας μας, ἀλλὰ καὶ κατὰ πολὺ τὰς ὑπερέβη. Τὸ δικαστήριον, συγκείμενον παρὰ τῶν ΚΚ. Μιχαὴλ Λάνδου, προέδρου, Στεφάνου Μάστρακα καὶ Θεμιστοκλέους Ζαμπέλη, δικαστῶν, δι' ἀποφάσεων αἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἀνεξάλειπτον στίγμα εἰς τὰ χρονικά τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουσι μένει ὡς πάντοτεν ἡ μαρτυρία τῆς δικαστικῆς ἐξαχρείωσης, ἥτις, μετὰ τὸ τοσούτων ἄλλων δεινῶν, καταθλίβει τὴν ταλαίπωρον ἡμῶν πατρίδα, ἐπεκύρωσε τὰς γενομένας αὐθαιρεσίας, καὶ ἀπέρριψε τὰς εἰς αὐτὸ προσαχθείσας πολυαριθμοὺς ἐκκλήσεις, εἴτε γενικὰς καὶ ἀφορώσας τὸ παράνομον ἐν γένει τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου καταλόγου, εἴτε εἰδικὰς καὶ ἀφορώσας ὀνομαστὶ τοὺς πλείστους τῶν αὐθαιρέτως ἀποκλεισθέντων πολιτῶν.

Ἄς ρίψωμεν ἤδη ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου.

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων, ὅτι τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἀπάνθρωπα καὶ ληστρικά ἀληθῶς προσκόμματα, τὰ ὁποία, ἐν καιρῷ τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ἐκλογικῶν προσόντων, οἱ πολῖται ἀπήντησαν ἐκ μέρους τῶν διαφορῶν ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐκ μέρους τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, ταιαῦται αἱ φρικώδεις καὶ ἀνήκουστοι αὐθαιρεσὶαι αἵτινες ἔλαβαν χώραν, καὶ ἔνεκα τῶν ὁποίων πολυάριθμοι πολῖται, ἔχοντες τὰ προσόντα, καὶ ἀποδείξαντες αὐτὰ καθ' ὅσον ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς ἡ βία, ἀπεκλείσθησαν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ὥστε ἄλλη ἐλπίς δι' αὐτοὺς δὲν ἀπέμενε, πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, εἰμὴ ἡ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου. Καὶ αὕτη ἀπὸ τῆς ἡ μόνῃ ἀρχῇ, ἥτις, ἂν τὴν παραμικρὰν συναίσθησιν εἶχε τῆς ἐντολῆς τῆς καὶ τῆς ὀφειλομένης εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῆς, ἡδύνατο, δυνάμει τοῦ νόμου, καὶ τὰ γεγονότα νὰ ἐξακριβώσῃ, καὶ δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀδικηθέντας νὰ ἀποδώσῃ.

Καὶ τῶνόντι, τί ἄλλο ἀπέμενε εἰς τοὺς πρῶν ἐκλο-

γεί, ολίγες απέβλησαν υπό της επιτροπής, είτε διότι δὲν ἐθεώρησαν ἐκυτοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποχρεωμένους εἰς νέαν δοκιμασίαν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον τῶν γραμμάτων, είτε ἐξετασθέντες ἠδικήθησαν, είτε εἶχαν ἐκυτοὺς ἀποβληθέντας χωρὶς νὰ ἀποδείξῃ τι ἐναντίον τῆς κατοχῆς τῶν προσόντων τῶν, ἢ καὶ ἀπέναντι ἀκόμη τῆς παρ' αὐτῶν, ὡς ἐκ περισσοῦ, δοθείσης ἀποδείξεως!

Τί ἄλλο ἀπέμενεν εἰς τοὺς ὅσοι, θέλοντες ἤδη νὰ ἐγγραφῶσι, καὶ ὄντες εἰς πλήρη κατοχὴν τῶν προσόντων τοῦ νόμου, ἀπεκλείσθησαν τοῦ καταλόγου, μόνον διότι αἱ ἀρχαὶ ἠρνήθησαν εἰς αὐτοὺς τὸ σχετικὸν ἀποδεικτικόν, ἢ διεβεβαίωσαν τὸ ἐναντίον!

Τί ἄλλο ἀπέμενεν εἰς τοὺς ἀποβληθέντας δι' ἐλλείψιν τάχα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῶν γραμμάτων, ἐνῶ οὐτοὶ ἦσαν εἰς πλήρη κατοχὴν τοῦ προσόντος τούτου, καὶ ἐνῶ ἐγκαίρως κατὰ τῆς ἀποποιήσεως τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου διεμαρτυρήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, γράψαντες καὶ ὑπογράψαντες αὐτοὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν καὶ προσφεθέντες ἑτοιμοὶ εἰς πᾶσαν νέαν δοκιμασίαν!

Τί ἄλλο ἀπέμενεν εἰς τοὺς ἀποδείξαντας τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον προσὸν τῆς ιδιοκτησίας, καὶ ὅμως μὴ δυνήθέντας, ἐνεκὰ τῆς αὐθαριετοῦ ἀποποιήσεως τινῶν ἐκ τῶν περιοχικῶν συμβούλων, νὰ λάβωσι τὸ σχετικὸν ἀποδεικτικόν, ἀναφερόντας δὲ ἐπὶ τούτου ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ζητήσαντας, ἀλλ' εἰς μάτην, τὰς ἀναγκάσις προβλέψεις!

Τί ἄλλο, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἀπέμενεν εἰς τοὺς πολίτας, ὅσοι τοιούτων καὶ τοσούτων αὐθαριεσιῶν ἔγειναν θύματα, εἰμὴ ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισθεῖσα προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον!

Τὸ δικαστήριον λοιπὸν ἦτον ἡ μόνη ἀρχὴ, ἥτις ἠδύνατο νὰ ματαιώσῃ τὰς αὐθαριεσίας καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὰ ἀσυστόλως κατακτηθέντα τῶν πολιτῶν δικαιώματα. Ἀλλ' εἰς μάτην! Τὸ δικαστήριον, μακρὰν τοῦ νὰ συνεισθάνῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπὶ τῇ ἐντολῇ του, ἀναιδῶς τρόπον, νὰ παραβῇ τὰ καθήκοντά του καὶ νὰ γείνῃ ἀθλιός· τὸ ὄργανον τῆς πλέον ἀσεβοῦς κατὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν καὶ τῆς προδοσίας τῆς πατρίδος, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπανθρώπων σχεδίων τῶν δεσποζόντων.

Ἀλλὰ, καίτοι δικτατευόμενον νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸ ἀπάνθρωπον καὶ προδοτικὸν ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ φέρῃ εἰς ὀριστικὸν πέρας τὴν ἡμιτελῆ ἐτι σφαιρίαν τῆς ἐκλογικῆς ἐλευθερίας, δύσκολον καθ' ὑπερβολὴν ἔβλεπε τὸ νὰ δυνήθῃ, ἔστω καὶ διὰ σοφιστικῶν ἐπινοημάτων, νὰ δικαιολογήσῃ καὶ ἐγκρίνῃ ῥητῶς μίαν πρὸς μίαν τὰς πρᾶξεων αὐθαριεσιῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐπινεστὴ πρόχειρόν τι μέσον, ἀθλιὸν τρόπον καὶ ἐπονείδιστον, διὰ τοῦ ὁποίου, χωρὶς ποσὸς νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν οὐσίᾳ ἐξέτασιν τῶν προσχευσιῶν ἐκκλήσεων, ἀπορρίπτει αὐτὰς ἀθρόως, καθὼς ἐλλειπεῖς τάχα ὡς πρὸς τὴν τάξιν.

Ποῖαι αἱ ὑποτιθέμεναι αὐταὶ ἐλλείψεις; — Ἰδοὺ: Γνωρίζουσιν ὅλοι, ὅτι, ἅμα ἔγεινεν, ἂν καὶ ἀτελῶς, ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, οἱ αὐθαριετοὶ ἐκ τούτου ἀποκλεισθέντες πολῖται, εἴτε ἄλλοι, κατὰ τὸ

ὅποιον εἶχαν ἀναμφισβήτητον δικαίωμα, δι' αὐτοὺς ἐνεργούντες, ἔσπευσαν ν' ἀναφερθῶσι καὶ ν' ἀναρρέωνται ἀδικακῶς, ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν, εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, ζητοῦντες ἀντίγραφα τῶν πράξεων αἰτινῶν ἀπέβλεπεν αὐτοὺς. Ἀλλ' ὅποια ἦσαν αἱ ἀπαντήσεις τὰς ἡποίας ἐλάμβανον, καὶ ὅποια ἡ ἐλαχίστη τῶν αἰτήσεων τῶν; — «Ὁ ἐπαρχος δὲν δέχεται πρὶν τῆς μεσημβρίας.» Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν: «Ὁ ἐπαρχος ἀνεχώρησεν, ἐπιστρέψατε αὐριον.» Προσέτι: «Τὰ ἀντίγραφα σας δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν, εἰμὴ καθ' ὅσον εὐκαιρήσῃ νὰ τὰ ἐτοιμάσῃ ἡ γραμματεία, καὶ κατὰ ἀλληλοδιαδοχικὴν τάξιν.» Εἰς τινὰς ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ γραμματέως: «Θέλετε τὰ λάβει ἐντὸς 10, ἐντὸς 20, ἐντὸς 25 ἡμερῶν, διότι δὲν φθάνομεν.» Καὶ εἰς ἄλλους ἀκόμη: «Εἰς μάτην κοπιᾶτε, αὐτὰ εἶναι περιττά.» Οἱ ἀτυχεῖς πολῖται, βλέποντες ἐκυτοὺς μὲ τοσαύτην ἀναιδείαν χλευαζομένους, ἠναγκάζοντο νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸ δικαστήριον μὲ μόνας τὰς ἐκκλήσεις τῶν, ζητοῦντες οἱ περισσώτεροι τὴν διὰ τοῦ δικαστηρίου παραγωγὴν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, πρὸς πληροφориαν του. Τοῦτο ἄλλως καθίστατο καὶ περιττόν, καθότι τὸ δικαστήριον εἶχε τὸ καθήκον, ἅμα ἐλάμβανε τὰς ἐκκλήσεις καὶ ἐκοινοποιοῖ αὐτὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, νὰ ζητῇ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν καὶ ἐνταυτῷ ὅλα τὰ σχετικὰ ἐγγράφα, διὰ νὰ βάλ्लεται οὕτως εἰς θέσιν νὰ ἀποφασίσῃ, ἐν πλήρει γνώσει ἐκάστης ὑποθέσεως, ἐντὸς τῆς ὀρισμένης προθεσμίας τοῦ νόμου.

Ἀπέναντι ὅλων τούτων, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὰς ἐκκλήσεις, διότι, λέγει, δὲν συνωδεδύθησαν μὲ τὰ σχετικὰ ἐγγράφα, ἢ διότι τὸ ἐπαρχεῖον διεβεβαίωσεν ἁπλῶς ὅτι δὲν ἐζητήθησαν, ἢ, τὸ περιεργότερον, διότι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν τοιούτων ἐγγράφων δὲν ἐπερίμεναν ἕως τὴν τελευταίαν ἡμέραν, μήπως ἤθελαν τὰ λάβει. Ὅποια ἀναιδὴ καὶ γελοῖα σοφίσματα, ἂν αἱ ὀλέθραι συνέπειαι τῶν δὲν τὰ κατέσταιναν προσέτι σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα!

Οἱ ἀδικηθέντες πολῖται πταίουσιν ἄρ' ἔτι, ἂν τὸ ἐπαρχεῖον δὲν ἐχορήγησεν τὰ ἐγγράφα! Οἱ ἀδικηθέντες πολῖται πταίουσιν, ἂν τὸ ἐπαρχεῖον, διὰ νὰ σκεπασῇ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀνοσιουργίας του, κατέφυγεν εἰς ψεῖδιν; Οἱ ἀδικηθέντες πολῖται πταίουσιν, ἂν, μὴ δυνάμενοι μέχρι τῆς τετάρτης ἡμέρας νὰ λάβωσι τὰ ἐγγράφα τῶν, καὶ ἀποπεμπόμενοι ἐπ' ἀπειραν, ἠναγκάζοντο, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἔξω τοῦ καιροῦ, νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἐκκλήσεις τῶν καὶ νὰ ζητῶσι τὰς καταλλήλους προβλέψεις! Τῇ ἀληθείᾳ, ἡ ἀνοσιουργία καὶ ἡ ἀναιδία δὲν ἠδύναντο εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν νὰ φθάσωσιν. Ἐν τούτοις, ὅποια ἡ ἀθλία θέσις τῶν ἀδικηθέντων πολιτῶν, μὴ δυνάμενων νὰ εὐρώσιν ἄστυον δικαιοσύνης! Προσφεύγουσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτροπὴν, παραπονέμενοι κατὰ τῶν αὐθαριεσιῶν, εἴτε τῶν περιοχικῶν, εἴτε τῶν ἐπαρχικῶν συμβούλων; Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐμβάλλει εἰς τοῦτο, καὶ ἀπορρίπτει τὰς αἰτήσεις! Προσφεύγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τῶν αὐθαριεσιῶν τῆς ἐπιτροπῆς; Τὸ δικαστήριον δὲν ἐμβάλλει, καὶ ἀπορρίπτει τὰς πρὸς αὐτὸ παραρριεσιῶν αἰτήσεις!

Τὸ δικαστήριον, βυθισθὲν εἰς τὸ χάος τῶν αὐθαρι-

σιῶν, δὲν ἔχει πλέον οὔτε ὅρια οὔτε βεβαιότητα. Κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως τῶν ἰδιαιτέρων ἐκκλήσεων, ἀπορρίπτει ὡσάυτως τὰς γενικὰς, ἐπὶ τῇ ἀνυποστάτῳ προφάσει ἀναρμοδιότητος. Ἀπορρίπτει προσέτι, — φεῖ τῆς ἐτυγχεῖς ἀνοσιουργίας! — τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ἀφροσύνην τὴν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου διαγραφὴν τοῦ ἀντιπροσώπου Κ. Ἰωάννου Τυπάλδου, καταπατήσαν οὕτω, μὲ ἀνήκουστον εἰς τὰ χρονικά τῶν δικαστηρίων ὁρμήσιν καὶ ἀναιδεῖαν, δικαιώματα ἱερὰ πολίτου καὶ ἀντιπροσώπου, ὀριστικῶς ἀνεγνωρισμένα καὶ ἀνεπίδεκτα ἀμφισβήτησεως, παραβιάσαν δικαιώματα ἀδικηθέντων τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς αὐθιχῆς ἐξουσίας τοῦ λαοῦ τὴν κυριαρχίαν. Πρὸς τί δὲ ὅλα ταῦτα; πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δεσποτικῶν καὶ ἀπανθρώπων θελημάτων ἐνὸς μηχανώδους τυράννου, καταπατήσαν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων μας, καὶ θέλοντος ἤδη διὰ δικτατικῆς πράξεως νὰ δικαιολογήσῃ, — ὡς νὰ ἡδύνατο ποτὲ τοιαύτη ἀνοσιουργία νὰ ἦναι ἐπιδεκτικὴ δικαιολογήσεως, — τὴν διὰ μυστικῆς διαταγῆς ἐνεργηθεῖσαν ἐξουσίαν τοῦ ἀντιπροσώπου Κ. Ἰωάννου Τυπάλδου! Ἀλλὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν σοβαρὸν καὶ περισπούδαστον τοῦτο ἀντικείμενον, ἐνεκὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προχθείσης τερατώδους αὐθαριεσίας, χρήζει εὐρυτέρως ἐξετάσεως, τὴν ὁποίαν ἤδη τὸ στενὸν τῆς ἐρημερίας δὲν ἐπιτρέπει.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, διαγωγὴ παράνομος, αἰσχροὶ καὶ διαπικρὸς ἐπονειδιστος. Τὴν διαγωγὴν ταύτην ἐπεριμέναμεν ἐκ τῶν προτέρων· διότι, ἀνεξαρτήτως τοιούτων καὶ τοσούτων προηγουμένων τὰ ὁποῖα εἶχαμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ἤρκει νὰ σκεφθῶμεν ἁπλῶς, καὶ νὰ κάμωμεν τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ ἔκαμε τὸ κοινόν, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἐξουσία ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια τὸν δικαστὴν Κ. Ρίχην καὶ τὸν εἰσαγγελέα Κ. Δελβινιώτην, καθὼς εἰς σπουδαίας περιστάσεις μὴ ἐποκύψαντας εἰς τὰς δεσποτικὰς ἀπαιτήσεις τῆς, ἀπεδεικνύετο ἐκ τούτου ἐναργῶς, ὅτι οἱ ἀπομείναντες δὲν ἦσαν, καὶ ἄλλως δὲν ἐθεωρήθησαν παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίας, εἰμὴ ὡς τυφλὰ καὶ ὑποκλινῆ ὄργανά της, ἑτοιμα εἰς πᾶν αὐτῇ; νῆμα νὰ κλίνωσι δουλοπρεπῶς τὸν αὐχένον ἥρκει, λέγομεν, ἡ σκέψις αὕτη, διὰ νὰ προσδωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαγωγὴν τῶν δικαστῶν. Τὴν ὑπόνοιάν μας ταύτην τὴν ἐξεφράσαμεν· ἀλλ' αἰσθηματικῆς πίστεως μᾶς ἠνάγκασε, πρὶν ἐπιφέρωμεν ὀριστικὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νὰ περιμενώμεν τὸ ἐξαχόμενον. Ἰνωστὸν ἤδη τὸ ἐξαχόμενον τοῦτο, μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι πρᾶγματικῶς καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ δικαιοσύνη ἐβεβηλώθη, κατήνησεν ἐρμῶν τῆς ἐμπαθείας τῶν δεσποζόντων καὶ ὀργάνων τῆς χαλκωθείσης προδοσίας τῆς πατρίδος.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῇ ἀναιδέᾳ Ζακύνθῳ, κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐκεῖ γενομένην ἐκλογὴν, ἀνεδείχθησαν ἐκ νέου ἐπαρχικοὶ καὶ περιοχικοὶ βουλευταὶ καὶ ἐκτελεστικοὶ ἀρχεῖς, ὅτι ἐκ τῶν ἐκείνων, τοὺς ΚΚ. Κρενδινόπουλον καὶ Μικρῆν, πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἡ κυβέρνησις αὐθιχῶς εἶχε παύσει τῆς θέσεως ταύτης, τὸν δὲ τρίτον,

Κ. Ἰ. Λισγαρᾶν, πρῶτον συμβολαιογράφον, παρανόμως ἐπίσης καὶ ἀνεὺ οὐδεὶς λόγου ἢ κυβερνήσεως εἶχε παύσει τοῦ ἐπαγγέλματός του, διὰ τὰ φιλογενῆ αἰσθηματά του καὶ διὰ τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ χαρακτῆρός του· ἡ εἰδησις, λέγομεν, ὅτι ἐξήλθον τῆς ἐκλογικῆς κλήσης νικηταὶ διὰ μεγάλης πλειοψηφίας οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι τοῦ λαοῦ, ἐναντίον τῆς βουλευτικῆς ὁλης τῆς κυβερνητικῆς σπειρας, ἐπροξένησεν, ὡς ἤτο φυσικόν, ἄκραν εὐχαρίστησιν καὶ χαρὰν εἰς τὴν νῆσόν μας.

Διὰ νὰ παραστήσῃ δὲ καὶ ἐκφράσῃ τοιαύτην χαρὰν, ἡ φιλόπατρις νεολαία τοῦ Λεζουρίου, ἐφωταγώγησεν τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκίαν, τὴν πρότερον μὲν χρησιμεύουσαν ὡς δημοτικὸν κατάστημα, ὑπὸ τὸ ὄνομα, ἡ Ὁμόνοια, μετὰ δὲ τὸ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας βίαιον καὶ παράνομον κλείσιμον τοῦ καταστήματος τούτου, χρησιμεύουσαν ὡς μέρος, ὅπου συνερχόμενοι συνειργάζοντο ὑπὸ τὸ ὄνομα, ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ, διάφοροι πολῖται, πρὸς ὀδηγίαν καὶ διευκόλυνσιν τῶν βουλομένων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

Ἡ ἀστυνομία, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἐθνικὰς καὶ δημοτικὰς ἐορτάς μας καὶ πᾶσαν εὐθυμίαν τοῦ λαοῦ, ἔχουσιν τὸν τοιοῦτον χαρακτῆρα, ἐπροφασίσθη πάντοτε ὅτι ἐκ τῆς συρροῆς τῶν πολιτῶν ἠδύναντο νὰ προκύψωσι ταραχαὶ καὶ στάσεις· πολλάκις δὲ, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐξαχόμενον τοῦτο, τὸ ὅποιον δολίως ὑπεκρίνετο ὅτι ἤθελε νὰ προλάβῃ, δὲν ἔλειψε διὰ τῶν ὀργάνων της νὰ κάμῃ διαφόρους προκλήσεις εἰς τοὺς πολίτας. Τὴν κακόβουλον ταύτην πρόθεσιν καὶ πονηρὰν διαγωγὴν τῆς ἀστυνομίας καλῶς γνωρίζοντες οἱ συμπολίται μας οὗτοι, ἠθέλησαν καὶ κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν νὰ τῆς ἀφαιρέσωσι πᾶσαν πρόφασιν, καὶ νὰ ἀποφύγωσι πᾶσαν ἀπὸ μέρους τῆς πρόκλησιν. Διὰ τοῦτο ἐσφάλισαν τὴν εἰρημένην οἰκίαν, ἀφῆσαντες ἐκτὸς αὐτῆς ἕνα μόνον, διὰ νὰ ἐπιστατῇ καὶ προσέχῃ τὰ φῶτα.

Ἀλλ' ἡ προφύλαξις αὕτη καὶ ἡ φρόνησις τῶν συμπολιτῶν Λεζουριῶν, ἀντὶ νὰ ἀφοπλίσῃ τὴν ἀστυνομίαν, διηρέθισεν ἔτι μᾶλλον τὴν χολὴν της. Ὄθεν, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἐσφάλισε τὴν φωταγωγηθεῖσαν οἰκίαν, ὅμοῦ μὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἐγγράφα τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπέθεσεν εἰς τὴν θύραν τῆς εἰσόδου διαφόρους σπραγίδας. Ἀκολούθως, ὁ διευθυντὴς Κ. Ζακύνθης προσεκάλεσεν ἐνώπιόν του πολλοὺς αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τούτων, τὸν ἀξιολύττον καὶ γηραιὸν συμπολίτην μας καὶ ἀντιπρόσωπον τοῦ λαοῦ, Κ. Σταματέον Πυλαρινόν, τοὺς ὁποίους, μετὰ τινὰς διαφόρους ἐρωτήσεις καὶ πολλὰς ἀλόγους παρατηρήσεις, ἀπέλυσε, καὶ διέταξε νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, τὴν Τρίτην τῆς παρούσης ἐβδομάδος.

Ἐνταῦθα, ὅς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ διηγηθῶμεν μικρόν τι ἐπισόδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Κ. Ζακύνθης εὐηρεστήθη νὰ ποικίλῃ τὴν σκηνὴν τοῦ ταύτην, πρὸς περισσώτερον διασκεδάσιν τῶν θεατῶν του. Εἶναι δὲ τὸ ἀκόλουθον.

Εἰς ἐκ τῶν προσκεκλημένων εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὁ Κ. Ἀριστέιδης Κρασκᾶς, ἔφερε μαζὶ του σκιαδιὸν χρώματος κυανολεύκου. Ἄμα εἶδε τοῦτο ὁ διευθυντὴς Κ. Ζακύνθης, διέταξεν αὐτὸν μετ' ὀργῆς νὰ τὸ ἐκβάλῃ ἔξω τῆς ἀστυνομίας, εἰπὼν ὅτι μεγάλην εἰς τὸ ψυχικόν του

προξενεί τὸ τοιοῦτο σκιάδιον σύγχυσιν. Καὶ ἄλλοτε ὁ Κ. Ζανίνης, ὡς καὶ πολλοὶ τῶν ἐτέρων ἀστυνόμων τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, ἔδειξεν ὅτι ταραττέται εἰς τὴν θίαν τοῦ κυανολεύκου χρώματος. Τὸ κοινὸν ἐνθυμεῖται τῶς, τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὡς ἄλλα λαγωνικὰ, ἀπελύθησαν τῆς ἀστυνομίας οἱ χωροφύλακες, καὶ γυυγίζοντες ἰχνηλάτουν καὶ μετὰ σπουδῆς κατεδίωκον καὶ κατεσπάραν τὸ χρώμα αὐτὸ, ὅπου καὶ ἂν τὸ εὑρίσκον. Ἐσχάτως, πάλιν ὑπῆρχεν ἐπὶ τινος μικροῦ πλοίου ταινία κυανόλευκος· ὁ Κ. Ζανίνης, ἅμα εἶδεν αὐτήν, διέταξε καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἔκραξε δὲ ἀμέσως τὸν πλοίαρχον, καὶ μανίζων τὸν εἶπε· Δὲν γνωρίζεις ὅτι ὁ ἄρμωστής δὲν θέλει τὸ χρώμα τοῦτο; Φαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι τὸ ἀτυχὲς μὲν, ἀλλ' ὥραϊον καὶ ἀγαθὸν κυανόλευκον χρώμα ἐγείρει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν δεσποτῶν μας τοιαῦτα σπασμωδικὰ αἰσθήματα, τοιαύτας ἀνατριχιάσεις, ὁποῖας εἰς τὴν ἀκοὴν τινῶν ζώων ἐγείρουν οἱ ἐναρμόνιοι τῆς μουσικῆς ἤχοι. Ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον.

Τὴν Τρίτην, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀστυνόμου, ὡς εἰπομεν ἀνωτέρω, ἐνεφανίσθησαν ἐκ νέου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἐκεῖ ἀνεγνώσθη πρὸς τοὺς ΚΚ. Σταματέλον Πυλαρινὸν, Σταματὴν Παπύρην, Μιχαὴλ Δαμουλιάνον, Ἰωσήφ Ποβερέτον, Ἀριστείδην Κρασᾶν, Μένεγον Εὐδίδην καὶ Ἰωάννην Γερασίου Χωραφᾶν, πρᾶξις, δι' ἣς κατεδικάζοντο εἰς τριῶν ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τὸ σύνθηες τετραδίστηλον πρόστιμον ἕκαστος. Ἀμέσως δὲ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ δεσμοτήριον καὶ ἐκεῖ διατελοῦσιν εἰσέτι, ἐπειδὴ ἀπεφάσισαν, ἀντὶ νὰ θρέψῃ ἕκαστος διὰ τῶν τσασάρων διστέλῃν του τὰς βδέλλας καὶ τοὺς κηφῆνας τῆς κοινωνίας μας, νὰ τὰ δαπανήσωσιν εἰς τὴν φυλακὴν. Ἰδοὺ πῶς παίζεται ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία πολιτῶν, ὅλων γνωστῶν ὡς ἀγαθῶν καὶ φιλησέων, καὶ τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι εἶναι οἰκογενειάρχαι! Τί δὲ νὰ εἰπώμεν ἰδίως περὶ τοῦ ἐντίμου ἀντιπροσώπου Κ. Πυλαρινοῦ; Εἶναι γνωστὴ ἡ μανία τῶν δεσποτῶν μας κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, τῶν εἰς τὴν υπερασπιστῆν τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος ἀφωσιωμένων. Ἀλλὰ τὸ προβεβηκὸς τῆς ηλικίας τοῦ Κ. Πυλαρινοῦ, αἱ πολιαὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τρίχες καὶ τὸ σύννον αὐτοῦ, ἤθελον βεβαίως ἐμπνεύσει σέβας εἰς πάντα ἄνθρωπον. Τὰ ἡγριώτερα ὅμως καὶ αὐτῶν τῶν θηρίων πάθη τῶν δεσποτῶν μας, τὰ ὁποῖα τυφλῶς εὐαρεστεῖται νὰ ὑπηρετῇ ὁ Κ. Ζανίνης, δὲν ἀφῆκαν, φαίνεται, χώραν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ οὐδεμιᾶς αἰδοῦς, οὐδενὸς αἰσθήματος σεβασμοῦ!

Ἄμα ἐρρίφθησαν εἰς τὴν φυλακὴν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος συμπολιταὶ μας, ἔσπευσαν δι' ἀναφορᾶς τῶν νὰ ζητήσωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ σκοπῶν νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτὴν καὶ νὰ υπερασπίσωσιν, ὅχι ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν, διότι ἀπὸ ταύτας ἔφυγεν ἡ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐνώπιον τῆς ἀδεκάστου κοινῆς γνώμης, τὴν παραλόγως καὶ αὐθαριετῶς παραβιάσεισαν προσωπικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ὁ διευθυντὴς Κ. Ζανίνης ἐμήνυσεν εἰς αὐτοὺς, δι' ἑνὸς τῶν πολυτίμων σκευῶν τοῦ Κ. Μονδίνου, ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν δίδει ἀντίγραφον τῶν καταδικαστικῶν πράξεων τῆς· ὅτι ἡ ἀπορῶσα αὐτοὺς πρᾶξις τοῖς ἀνεγνώσθη καὶ τὴν γνωρίζου-

σι, καὶ ὅτι ἂν σκοπεύωσι νὰ ἀναφερθῶσι κατ' αὐτῆς εἰς ἀνωτέραν ἀρχήν, αὕτη δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀστυνομίαν νὰ πέμψῃ εἰς αὐτήν, ὅχι μόνον ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρωτότυπον. Τοιαύτη ἡ διαγωγή τοῦ διευθυντοῦ Κ. Ζανίνης, ἀμιλλωμένου νὰ ὑπερτερῇ εἰς τὸ στάδιον τῆς αὐθαιρεσίας ὅλους τοὺς προκατόχους του! Ἄς ὑποφέρωσι λοιπὸν οἱ συμπολιταὶ μας, ἐπαναπαυόμενοι εἰς τὴν ἀθωότητά των, καὶ ὄντες πεπεισμένοι ὅτι τὸ κοινὸν γνωρίζει ἀρκούντως, ὅτι τὸ ἐγκλημα τῶν οὕτω καταδικαζομένων εἶναι, τὸ ἀνεξάρτητον φρόνημα, ἡ τιμιότης καὶ ἡ φιλοπατρία των.

Ἐγένετο ἔσχάτως ἡ ἀπόφασις, ἡ ἀπορῶσα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Κ. Γεωργίου Α. Κατσαίτου. Ὁ Κ. Κατσαίτης, βλέπων ἑαυτὸν στερημένον τοῦ υπερασπιστοῦ του, κατδικασθέντος, ὡς διὰ τοῦ προλαβόντος ἡμῶν ἀριθμοῦ ἀνεφέρμεν, εἰς 29 ἡμερῶν φυλάκισιν, καὶ ἀναχωρήσαντος, εἶπε δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸ δικαστήριον, ὅτι, ἐπειδὴ τοῦ ἀφῆρθε τὸ ὁποῖον εἶχε μέσον τῆς υπερασπίσεως, εὑρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτηθῇ πάσης υπερασπίσεως καὶ ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαστηρίου. Ὁ πλημμελειοδίκης Κ. Α. Βερέτας, θεωρήσας, κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σπαρτσινικὸν νόσημα, προσβλητικὴν πρὸς τὸ δικαστήριον τὴν ἀναφρασὶν ταύτην, κατεδίκασε τὸν Κ. Γεωργίον Κατσαίτην εἰς δεκαήμερον κράτησιν καὶ διέταξε τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ἀκολούθως ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως, καὶ δι' αὐτῆς κατεδίκασε τὸν εἰρημένον Κ. Γεωργίον εἰς δεκατριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ μεγάλου τινὸς ἐγκλήματος!

Ἀλλ' ὁποῖα ἀντίθεσις! Ὁ Κ. Γεράσιμος Κατσαίτης, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐπρχιακοῦ, ἡ μᾶλλον, σπαρτσινιακοῦ συμβούλου, Κ. Λεωνίδου, κατδικάζεται δι' ἄλλα τι ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου εἰς 29 ἡμερῶν κράτησιν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι ἡτομώλησαν πρὸ τινος καιροῦ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν καταχθονίων, προσκολληθέντες εἰς τὴν οὐραν τῆς σπαρτσινικῆς συμμορίας. Προκειμένου λοιπὸν περὶ νέου προσηλύτου τοῦ Κ. Σπαρτσίνης, ἅπασα ἡ τοπικὴ διοίκησις συνταράσσεται· ὁ ἐπαρχος βάλλεται εἰς κίνησιν· ὁ τοποτηρητὴς ὁμοίως· καὶ οἱ δύο συσταίνουσι μετὰ σπουδῆς τὴν περὶ χάριτος ὑποκλινῇ αἴτησιν τοῦ προσηλύτου πρὸς τὴν Γερουσίαν. Αὕτη δὲ, ἐξερρομένη κατὰ τοιαύτην περίπτωσιν ἀπὸ τὴν κοφάλαον φύσιν τῆς, συνέρχεται εἰς ἕκτακτον νυχτερινὴν συνεδρίαν, καὶ ἐκδίδει πρᾶξιν χάριτος ὑπὲρ τοῦ νέου πιστοῦ τῆς σπαρτσινικῆς λατρείας. Ὡστε, μετὰ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν, ὁ Κ. Γεράσιμος Κατσαίτης, ἐλέω τοῦ Κ. Σπαρτσίνης, ἀπολύεται τῆς φυλακῆς, ἐν μέσῳ τῆς ἐνθουσιώδους χαρᾶς τῆς σπαρτσινικῆς συμμορίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΣΑΔΗΓΕ.